

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 851

гр. Варна, 06.03.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IV СЪСТАВ ГО, в закрито заседание на пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Константин Д. Иванов

Членове: Николай Св. Стоянов
мл.с. Станислав М. А.

като разгледа докладваното от Николай Св. Стоянов Въззивно гражданско дело № 20243100500224 по описа за 2024 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.258 от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на „Агро плант инвест“ ЕООД, ЕИК 203861461, срещу Решение № 2406/01.07.2023г. по гр. дело №8469/2021г. на ВРС, 20-ти с-в, с което е отхвърлен предявеният от „Агро плант инвест“ ЕООД, иск с правно основание чл.203, ал.1 вр. чл.206, ал.2 от КТ, за **осъждане** на отв. Марио Ц. П., ЕГН*****, да **заплати** на ищеца сумата от **12906.87лв.**, като ограничена имуществена отговорност на ответника в размер на трикратния размер на месечното му трудово възнаграждение, дължимо за обезщетяване на вредите в размер на средната пазарна цена на 80 метрични тона увредена „слънчогледова трошка“, които ответникът е причинил поради небрежност при осъществяване на ръководните си функции в предприятието на ищеца в периода 24-27-28.05.2020г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от подаването на исковата молба – 14.06.2021г. до окончателното изплащане на задължението, както и е осъден ищецът за разноски по делото.

Във въззивната жалба се твърди, че решението на ВРС е недопустимо, поради дадена неправилна квалификация на спорното право и разгледан иск за ограничена имуществена отговорност на служителя, вместо предявения иск за пълна имуществена отговорност на служителя, като ръководител на звеното за съхранение на доставена продукция на работодателя, поради което се моли за обезсилване на решението и за връщане на делото за ново разглеждане. Еwentуално се релевират оплаквания за неправилност, необоснованост и несъответствие на решението със събраните доказателства, по следните групи съображения: 1/ не са били съобразени от ВРС задължителните указания, дадени от ВКС по повод инстанционния контрол

на прекратителното определение по делото; 2/ ВРС не е разбрал как ищецът е формирал претенцията си – не допуснато от ответника (чрез бездействие) увреждане на слънчогледовата продукция до негодност за продажба, а до пълно разваляне (пълна негодност) на 80 тона слънчогледова трошка с пазарна стойност 60 000лв.; 3/ неправилно ВРС е приел за недоказано получаването на продукцията, само защото във фактурите и документацията за придобиването и отразяването ѝ като актив тя е била записана като „фракция“, а не като „трошка; в тази връзка тези две названия нямат легална дефиниция, а съставляват единна суровина „слънчоглед“, която само в оборота се разделя на „фракция“ или „трошка“ в зависимост дали е цяло семе, дали е само люспа или е смесица от семе и люспа; 4/въпросната единна суровина е била доказано по делото закупена и доставена в двора на завода за обработването ѝ, видно от приетите фактура от 28.05.2020г. (с уточнението по предходния пункт), от приетите авизо-свидетелства и приемо-предавателен протокол от 27.05.2020г., както и от съвпадението на част от номерата на камионите за доставка,вписани в представените писмени доказателства; 5/ последното не се опровергава от приложено писмо от „Българо-американска кредитна банка“, както ВРС е приел, както с оглед на съдържанието на писмото, така и с оглед обема на проверката, който банката е можела да направи и който не е бил пълен за спорната стока; 6/ ВРС е следвало да тълкува с еднаква тежест както приетата справка-покупка за материални запаси от 20.01.2023г., така и сертификата от „Бюро Веритас“ от 12.06.2020г., но първоинстанционният съд не ги е зачел; 7/ от материалите по делото се доказват всички предпоставки на претендираната от ответника парична сума в полза на ищеца-въззивник. По тези съображения се моли за отмяна на решението и постановяване на друго, с което предявеният иск да бъде изцяло уважен. Във всички случаи се претендират и разноските за две съдебни инстанции.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК е постъпил отговор на въззивната жалба, с който се навеждат доводи за неоснователност на жалбата и съображения за допустимост и правилност на решението на ВРС. Относно предмета на делото се акцентира върху двете уточняващи молби и указанията на ВКС, с оглед на които предявеният иск е именно за ограничената имуществена отговорност на ответника, като ръководител. Поддържат се изложените пред ВРС съображения за неоснователност и за недоказаност на иска, в това число за недоказаност на: доставката на 80 тона слънчогледова трошка периода 24-28.05.2020г.; деянието на служителя в нарушение на пряко негово задължение; причинната връзка между поведението на служителя и състоянието на продукцията към дата 04.06.2020г.; метеорологичните условия през същия спорен период. Поддържа се и довода за изтекла давност по чл.358, ал.1 КТ, с оглед безспорната датата на откриване на увреждането (04.06.2020г.) и предявяването на иска на 14.06.2021г. Моли се по същество за потвърждаване на обжалваното решение на ВРС, както и за разноски пред ВОС.

По редовността и допустимостта на жалбата: При служебната проверка по чл.267, ал.1 от ГПК съдът намира, че жалбата е подадена в законовия срок и от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт и съдържа изискуемите за нейната редовност реквизити, поради което делото следва да бъде насрочено за о.с.з. с призоваване на страните.

По доказателствата: Пред ВОС няма заявени доказателствени искания.

Воден от горното и на основание чл.267, ал.1 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА производството по делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **08.04.2024г.** от **13.30часа**, за които дата и час да се призоват страните, *ведно с настоящото определение, като на въззивника се изпрати и копие от отговора на жалбата.*

Съдът приканва страните към спогодба включително към уреждане на спора чрез Центъра за медиация при ВОС и ВРС, производството пред който е безплатно, като им разяснява, че сключването на спогодба е доброволен способ за уреждане на спора и има преимущество пред спорното производство, на осн. чл. 273 вр. чл. 140, ал. 3 от ГПК .При спогодба платената държавна такса се връща на половина на ищеца.

Процедурата по медиация е доброволна, неформална, поверителна и безплатна за страните и в сравнение със съдебното производство се отличава с редица предимства като бързина, процесуална икономия, избор на медиатор и възможност за постигане на взаимноприемливо споразумение, включително по въпроси извън предмета на делото, което може да бъде снабдено с изпълнителна сила (по предмета на делото) и зачетено от съда, по съответен процесуален ред.

Центърът по медиация към ВОС и ВРС е разположен на 4-ти етаж в сградата, в която се помещава Съдебно-изпълнителна служба при Районен съд Варна на адрес: гр. Варна, ул. „Ангел Кънчев" №12. Участие в медиация страните могат да заявят на тел.052 623 362, в сградата на ВРС или ВОС, като могат да поискат и допълнителна информация на e-mail: mediation@vos.bg.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

